

« Eén ding vraag ik de Heer : dat ik in Gods
Huis mag wonen en daar voor eeuwig leven ».
(Psalm 27)

TOT VROOM AANDENKEN VAN

DE HEER

Victor, Joseph HOEBEKE

weduwnaar van Maria VAN DEN DAELE,

geboren te Zegelsem op 18 november
1900 en godvruchtig overleden in de
St.-Franciscuskliniek te Brakel-Opbrakel
op 3 april 1978.

Voorzien van de HH. Sakramenten der
zieken en de Pauselijke Zegen.

Leven en blijven leven is het diepste verlan-
gen van elk mensenhart. Een verzwakt lichaam
dat geleidelijk wordt afgetakeld levert een
dagelijkse strijd om toch te overleven. Die
levensdrang is ons allen aangeboren. Maar
vroeg of laat zal ons aardse lichaam afster-
ven.

Dit hunkeren naar het leven en dat willen
blijven leven vinden voor ons, kristenen, hun
eindpunt en bekroning in het eeuwig leven
na de verrijzenis bij de voleinding der tijden.
Ook Victor heeft die stille strijd gevoerd om
te willen overleven. Stuk voor stuk heeft hij,

droevig en ge'aten, moeten prijs geven wat
hem zo dierbaar was. De laatste tijd, ondanks
de beste zorgen, werd het voor hem steeds
moeilijker te overwinnen.

Hij leeft nu in de verwachting der verrijzenis,
wanneer zijn vernederd lichaam zal verheerlijkt
worden en voor eeuwig leven zal in het
hemels Vaderhuis. Daar is geen lijden meer,
geen smart, geen pijn, geen traan.

Beste kinderen, veel dank ben ik u schuldig
voor de liefdevolle zorgen die gij, vooral de
laatste maanden, aan mij hebt besteed. Ik
vind daar geen woorden voor. Maar ik zal voor
u bidden, samen met moeder, opdat Gods
zegen het u moge lonen.

Liefste kleinkinderen, ik blijf uw genegenheid
gedenken. Hebt elkander lief en weest een
troost voor uw ouders.

Het verplegend personeel, dat met toewijding
en geduld mijn laatste levensdagen hielp ver-
richten, blijf ik eeuwig gedenden.

De families :

HOEBEKE, VAN DEN DAELE, DE BOCK,
ROELANDT,

danken U voor de blijken van kristelijke
deelneming.

Druk. Jos. De Vleeschouwer-Hoste — Brakel